

Νέα εποχή ανοίγει
κι' όλοι βγαίνουν 'στό κυνήγι.

Κι' ό Καζαζης 'βγήκε 'στό κυνήγι
κι' ή νύφαις όπου φύγη φύγη.

Γιά Λοιμοκαθαρτήρια έβγήκε χωρίς σκύλο
'στην Πάρο, 'στην 'Αντίπαρο, 'στα Κύθηρα, 'στη Δήλο.

Κι' ό Σεμτέλος 'στό κυνήγι 'βγήκε.
άλλά τρίχα ούτε μιά εύρηκε.

Και σκοτώνει λωποδύταις
σάν νά ήτανε σπουργίταις.

Και όλίγα για τó σπήτι
του Ζωρζή Δρομοκαίτη.

'Ετίθη ό θεμέλιος Δρομοκαίτου λίθος
παρόντος του πρωθυπουργού και των άρχων έν γένει,
τους υπεδέχθη με χαράν και των τρελλών τó πληθος,
και τέλος όλοι έφυγαν κατενθουσιασμένοι.

Μίαν εύχην έκφραζομεν επί τη εύκαιρία:
Τό εύγενές μας κτίριον ποτέ νά μήν άδειάση,
ήγουν πάς 'Ελλην κύριος και 'Ελληνίς κυρία.
εύχόμεθα νά τó ίδη και νά τó δοκιμάση.

Εύχόμεθα μετ' ού πολύ και δεύτερον νά γίνη
και έν ανάγκη μάλιστα νά κτίσωμεν και τρίτον,
γιατ' είναι μονοπάλιον και ή παραφροσύνη
είδω 'στην χώραν των Μουσών, 'στην χώραν των χαρίτων.

'Αλλ' όμως ή της πυρκαγιάς σκληρά έπιδημία
εύχόμεθα νά μή φανή και 'στα φρενοκομεία.
Είναι τά μόνα κτίρια για των Ρωμηών τή χώρα,
κι' εύχόμεθα νά μήν καούν κι' εκείνα καμμιάν ώρα.